

Palynologický rozbor sedimentů z lokality Nové Mlýny (34-21 Hustopeče)

Eva Břízová¹

Palynology, Quaternary, Moravia

Vzorky pro pylovou analýzu byly odebrány v roce 1988 na lokalitě Nové Mlýny (list Hustopeče) z fluviálních sedimentů, nalezených P. Havlíčkem v rámci geologického mapování.

Souvislý profil (0,50–1,70 m) byl odebrán z polohy tence zvrstvených, převážně šedě rezavě šmóuhovaných slídnatých fluviálních písčitých jílů s ojedinělými valouny (vzorky č. 4–27), vzorky č. 3 (hloubka 2,20 m) a č. 2 (hloubka 2,60 m) z polohy zvlněných slídnatých fluviálních písčitých jílů až siltů a poslední vzorek č. 1 (hloubka 2,90 m) ze středně hnědě zbarvených fluviálních písčitých štěrků.

Při laboratorním zpracování (r. 1989) se pro všechny vzorky použila upravená kombinovaná metodika Frenzela (1964) a Beuga (1957) a acetolýzy podle Erdtmana (1943, 1954); u vzorků č. 10 a 23 se navíc experimentálně použil pro separaci sporomorf postup pouze s Erdtmanovou acetolýzou (l.c.) pro srovnání úspěšnosti obou metodik. V obou případech nebyl mezi nimi výrazný rozdíl v získání množství pylových zrn a spor.

V následujících letech 1990 a 1991 pokračoval další výzkum těchto sedimentů. Množství jednotlivých zrn a spor ve vzorcích lze shrnout takto: vzorky č. 4, 6, 8, 9, 18, 19, 20, 25 byly sterilní; vzorek č. 1 – *Alnus* 1, značně porušená zrna *Asteraceae Liguliflorae* 1 a *Artemisia* 1; vzorek č. 2 – *Corylus* 1, *Chenopodiaceae* 2; vzorek č. 3 – ?*Alnus* 1; vzorek č. 5 – *Pinus* 1; *Fagus* 1, *Corylus* 1, varia 2; vzorek č. 7 – *Pinus* 1, *Betula* 1, *Alnus* 1, *Carpinus* 1, varia 1; vzorek č. 10 – metoda acetolýzy – *Pinus* 2, *Betula* 1, *Quercus* 2, *Poaceae* 1, *Asteraceae Liguliflorae* 1, varia 1, *Hystrix* 1, kombinovaná metodika za použití těžké kapaliny $ZnCl_2$ – *Corylus* 1; vzorek č. 11 – *Salix* 1, *Chenopodiaceae* 1; vzorek č. 12 – *Betula* 1, *Geranium* 1; vzorek č. 13 – *Pinus* 2; vzorek č. 14 – varia 1; vzorek č. 15 – *Pinus* 1, *Betula* 1, *Carpinus* 1, *Asteraceae Tubuliflorae* 1, varia 1; vzorek č. 16 – *Pinus* 1; vzorek č. 17 – *Picea* 1; vzorek č. 21 – *Alnus* 1, *Salix* 1, *Chenopodiaceae* 1, varia 1; vzorek č. 22 – *Poaceae* 1; vzorek č. 23 – metoda acetolýzy – *Poaceae* 1, *Cyperaceae* 1, varia 2, *Polypodiaceae* 2, *Hystrix* 2, kombinovaná metodika – ?*Hedera* 1, *Cyperaceae* 1, *Asteraceae Liguliflorae* 2, varia 2; vzorek č. 24 – *Artemisia* 1, varia 1; vzorek č. 26 – *Pinus* 1, varia 3; vzorek č. 27 – *Salix* 1, *Quercus* 1, *Poaceae* 1, *Artemisia* 1, varia 5.

Protože množství pylových zrn a spor v jednotlivých vzorcích bylo nedostatečné, nelze určit jejich stáří (snad kvartér), ani rekonstruovat vývoj vegetace na základě pylové analýzy.

Nález svrchního albu v magurském příkrovu

Hostýnských vrchů

(25-143 Bystřice p. Hostýnem)

**Miroslav Bubík² - Zdeněk Stráník² - Lilian Švábenická¹ -
Martin Vůjta²**

Magura Flysch, Upper Albian, Microfossils

V rámci prací na projektu "Die Verbindung der Flyschzone und der Klippen der Ostalpen und Karpaten", jehož nositelem je Geologische Bundesanstalt Wien, jsme zjistili v r. 1991 v čelním antiklinoriu magurského příkrovu v Hostýnských vrších spodnokřídové vrstvy svrchního albu. Vystupují při vyústění lesní cesty, která vede od k. 380, tj. od S, na silnici Bystřice p. Hostýnem–Držková asi 250 m z. od turistické chaty Tesák.

V zašlém jv. závěru lesní cesty jsou odkryty světle šedé vápnité jemnozrnné pískovce až prachovce a černošedé vápnité jílovce. V obnažené 80 cm mocné části odkryvu byly pozorovány tři flyšové turbiditní rytmus, začínající 3–20 cm silnými lávkami pozitivně gradačně zvrstveného pískovce s glaukonitem, který přechází do nadloží přes proudově čeřinovitě laminovaný prachovec do černošedého vápnitého jílovce. Pelagické nevápnité jílovce, které tvoří nejvyšší část turbiditního rytmu (interval TE sensu Bouma 1972), nebyly pozorovány.

Vápnité jílovce obsahují společenstva aglutinovaných bentózních foraminifer s význačným druhem *Recurvoides imperfectus* Hanzlíková, který má stratigrafický rozsah alb–cenoman.

V relativně bohatém společenstvu vápnitých nanofosilií dominují druhy *Chiatizygus litterarius*, *Braarudosphaera batilliformis*, *Axopodorhabdus albianus*, *Erolithus floralis*, *Prediscosphaera columnata* a *Eiffellithus turri-seiffelii*, které nastupují v aptu až albu. Přítomnost *E. turri-seiffelii* dokládá svrchnoalbské stáří sedimentu, nanozóna CC9a (sensu Perch-Nielsen 1979). Vzácně se vyskytují redepozice z berriasu–hauterivu (*Speetonia colligata*). Cenomanské nebo mladší prvky nebyly v tafocénóze pozorovány.